

С.

Саварь, Мари Габриелъ Огюстенъ — род. 21 авг. 1814.

Сазъ — струненъ, щипящъ инструментъ, — най-голѣмия видъ тамбура, съ най-голѣмъ брой струни. Дадено то изображение при Булгарията е въ сжщностъ С.

Салтарело — зачеркни думата „троенъ“ предъ — тактъ.

Свирка — гл. Органъ. 2. Въ България простиятъ народъ назовава съ С., или музика, всѣки музикаленъ инструментъ, на който не знае името.

Сенъ-Сансъ, Шарлъ Камий — чети Saint-Saëns.

Септима — гл. Интервалъ.

Силно време — гл. Тезисъ.

Сицилиано — при нотния примѣръ, следъ първата осминка — постави точка.

Скарлати, Джузепе — род. 1712, не 1723.

Скоцезе — гл. Екосезъ (въ прибавкитѣ), не скосезе.

Слабо време — гл. Арсисъ.

Солмизация — вм. „Гвидо отъ Арцео, за да покаже разликата между полутона и цѣлия тонъ“, да се чете: „Гвидо отъ Арцео, за да се запомнятъ по-лесно сричнитѣ наименования на тоноветѣ, си послужва съ химна на Св. Иоана: . . .“

Соль, ит. sol — буквено наименование на петия тонъ на основната тонова стълба.

Сориано, Фуертесъ Мариано — умр. въ Мурция, не Маруна.

Спреварване, нѣм. Vorausnahme — гл. Антиципация.

Страдивари, Омобоно — род. 1679, не 1671.

Съкращения, гл. Абривиamenti.

Съюзъ на народнитѣ хорове въ България — основанъ 1927 въ София, съ цель — да се повдигне хоровото дѣло въ страната до 1933 въ съюза членуватъ 51 хорови организации съ около 2300 члена. Съюзътъ е уредилъ до сега събори, сбирки и конгреси въ Плевенъ, Русе, Габрово, Бургазъ, Варна, София, с. Кнежа и Казанлъкъ, издавалъ е 18 хорови пѣсни отъ български компонисти и 1 Народна хорова пѣснопойка, съдържаща 24 пѣсни издава сп. „Родна пѣсенъ“, встѣпило въ V годишнина. 1931/32 сж дадени 69

самостоятелни концерта. Освенъ това, съдействувалъ въ вечеринки и утра на други културни организации, и е уреждалъ самостоятелни кино-утра, сказки, беседи и курсове.

Съюзъ на професионалнитѣ музиканти въ България — основанъ 1919 въ София, обединяващъ, главно, оркестровитѣ музиканти въ България, чийто професионални интереси той застъпва. Негови председатели сж били: Д-ръ К. Тодоровъ, Дим. Велевъ, Др. К. Елмазовъ, Андрей Георгиевъ, Полцениусъ и Тодоръ Бѣлевъ. Съюзътъ имаше свой органъ — в-къ „Музикантъ“ — излизалъ, съ прекъсвания, до 1928 г. Дейността му бѣ преустановена но сега пакъ подновена.

Т.

Табулатура — стр. 624: първиятъ примѣръ е италианска лютнова Т., печатана 1509 отъ Отавио Петручи; а вториятъ — нѣмска органова Т., печатана 1512 отъ П. Шеферъ.

Талиапетро, Джино — род. 1878.

Тамбура — българин и сазъ принадлежатъ къмъ семейството на ориенталския „танбуръ“.

Тась, гл. Сазъ.

Тесарини, Карлъ — умр. 1729.

Тонфилмъ — гл. Филмова музика.

Транспониращи инструменти — зачеркни „обои“ предъ обой д'амуръ, понеже е написано два пжти. Обикновениятъ обой е нетранспониращъ инструментъ.

Трентения — втората колона 6 редъ, да се чете за първи редъ.

Турчински, Юзефъ — Turczynski, Józef — полски пианист-виртуозъ, род. 2 февр. 1884 въ Житомиръ, училъ при баща си (Моношковъ ученикъ, диригентъ), после постъпва въ юридическия факултетъ на Петроградския университетъ, следъ което учи при Бузони въ Берлинъ, 1911 получава първа награда на всероссийския пианист. конкурсъ (участвували 68 пианисти) и, следъ това, започва неговата концертна дейность по цѣла Европа. Презъ голѣмата война 1914—20 — преподавателъ въ Киевската консерватория, отъ 1920 — професоръ въ висшия курсъ на консерваторията въ Варшава.